

Posudek oponenta bakalářské práce

Kristýna Sýkorová: Dějiny Hvězdárny a planetária Hradec Králové

Univerzita Pardubice, Fakulta filozofická, obor: Spisová a archivní služba, Pardubice, září 2020

Bakalářská práce Kristýny Sýkorové se věnuje dějinám královéhradecké hvězdárny (dále *hvězdárna*) od zveřejnění projektu na její výstavbu v polovině minulého století až do současnosti. Volba tématu je sympatická, neboť se jedná o instituci, která na podrobnější zhodnocení svého významu teprve čeká.

V úvodu se autorka věnuje nezbytným pasážím o astronomii, stručným dějinám Hradce Králové a astronomické společnosti, která zásadním způsobem vznik *hvězdárny* ovlivnila. Stručné, jasné, možná by si zasloužilo více prostoru vysvětlení některých astronomických výrazů, neboť řada pojmů nepatří mezi ty zcela obecně známé.

Pro zpracování dějin *hvězdárny* studentka zvolila chronologický postup, tedy vcelku logickou strukturu a každé dílčí období se pokusila jednoduše zhodnotit. Struktura práce je tedy přehledná, dílčí kapitoly jsou vyvážené a rozsah práce je tímto naplněn.

Po obsahové stránce je v práci využita většina dostupných informací jak z archivních pramenů, tak literatury, včetně internetových zdrojů a rozhovorů s pamětníky. Nicméně se nabízí otázka, zda se nepodařilo při návštěvě *hvězdárny* nahlédnout do „pamětní“ knihy, která v minulosti byla ve *hvězdárně* vedena a vypovídala o řadě významných osobností, které ji navštívily. Další z témat, které by si zasloužilo podrobnější zpracování nebo alespoň zmínku, je kromě jmen bývalých ředitelů též připomenutí některých dalších odborných pracovníků, kterých se během 70 let vystřídala pěkná řádka. Do třetice postrádaného tématu je např. zhodnocení podílu *hvězdárny* na propagaci a zpřístupnění veřejnosti zatmění Slunce v srpnu 1999, o němž se v práci autorka vůbec nezmiňuje. Nedoceněna je rovněž současná role hvězdárny, mj. jako specializovaného pracoviště Akademie věd.

Co se týká jazykové stránky, je práce napsaná čtivě, s naprostým minimem chyb, lehce kolísá stylistika v pasážích, které jsou zpracovány na základě studia výročních zpráv a jejichž jazyku se velmi přibližuje. Jisté nesrovnalosti vznikly při psaní názvů institucí (zejména ministerstev), a sice v používání malých a velkých písmen v jejich názvu, což samo o sobě může být problém, ale zde chybí především jednotný přístup.

Technická stránka rovněž vykazuje drobné rezervy, ve značné části práce zcela chybějí mezery za tečkou v dataci, což vizuálně ruší pohodu při čtení. Rovněž používání zkratk není zcela zvládnuto, některé pasáže se díky nim stávají hůře srozumitelné, zejména při používání zkratk „nezavedených“. Na konci práce je sice jejich seznam, ale pro plynulost a

srozumitelnost čtení bych se přimlouvala za jejich častější rozepisování. Totéž platí o jednotném používání psaní číslovek (slovy nebo číslicemi).

Závěrem je však potřeba říci, že práce jako celek vypovídá o zájmu studentky o téma, které si zvolila, o zvládnuté práci s prameny i literaturou, o schopnosti vyjádřit názor a vytvořit ucelené dílo v podobě bakalářské práce. Předložená práce splňuje požadavky kladené na závěrečnou práci bakalářského studia.

Přes výše uvedené dílčí nedostatky práci hodnotím velmi pozitivně, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobré, tedy písmenem C.

V Pardubicích 26. srpna 2020

Mgr. Helena Pochobradská, Ph.D.